

Berg: Jeg har ikke kunnet tiltræde Flertallets Indstilling med Hensyn til dette Afsnit af Finantsloven. I samme Tilfælde ere enkelte andre Medlemmer angaaende et enkelt Punkt, som det ærede Medlem for Grenaa (Bønløkke) har filltet et Forslag om, i hvilket vi øvrige 3 Medlemmer af Udvalget ikke have deltaget. Jeg skal blot bemærke, at jeg i den Henseende agter at forholde mig ikke stemmende. Jeg erkjender, at det vist vilde have været det Rigtigste ikke at anvende disse ikke ubetydelige Udgifter paa de nuværende Søforter; men efterat Folkethinget den 8de November har sanktioneret de Foranstaltninger, Regjeringen paa egen Haand og ved sin egen givne Bevilling har truffet i dette Diemed, er det mulig rigtigt, at de føres til Ende. Foraaendit det imidlertid kun angaar „Prøvestenen“, kunde det vel nok være fuldt forparligt at stemme med det ærede Medlem for Grenaa og det ærede Medlem for Børnholms Amts 2den Valgkreds (Dam) til Nægtelse af hele Betsøbet. — De øvrige Forslag have vi ikke kunnet tiltræde, og jeg skal nu for mit Bekommende angive nogle af Grundene dertil. Jeg skal ikke komme dybere ind paa den Forhandling, der i en Række af Aar er ført mellem Rigsdagen og Regjeringen angaaende Udviklingen af vort Forsvarsvæsen. Man har bebrejdet Folkethinget, at det ikke vilde fremme Forsvarsvæsenet ekstraordinært. Folkethinget har derpaa svaret gjentagne Gange med Tilbud om 30 Millioner Kr. ekstraordinært i dette Diemed paa den billige Betingelse, at disse 30 Millioner tilveiebragtes paa en efter vore Forhold retfærdigere Maade end den, paa hvilken vore øvrige Statsindtægter hidtil indflyde. Denne sidste Betingelse er falden vore Modstandere for Brystet, saa at man lod Sagen i dens Selved fald, og efter at Valgerne, efter at Befolkningen havde sluttet sig til Folkethingets Opfattelse, gif Regjeringen over til at ville forsøge Planen gjennemført stykkevis. I det Diemed opførtes paa Finantsloven i Fjor omtrent 2 Millioner Kr., som henhørte til disse ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger, som hørte under den Plan, som Regjeringen og Folkethinget havde forhandlet om angaaende Udviklingen af dette Formaal. Folkethinget modsatte sig dette Forslag og henviste til sin tidligere Stilling, den, der var bekræftet den 25de April 1876, var gjentaget ved en udtrykkelig Afstemning her i Thinget og i sit Indhold fornyet ved et Mistillidsvotum til den nuværende Regjering, og man bevilgede ved 3die Behandling af Finantslovsforslaget i Fjor paa § 26 til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger 910,000 Kr. for begge Ministerier saavel Krigs- som Marineministeriet til saadanne Udgifter, som laa udenfor Foranstaltninger, der vare førte ind under Planen. Det var Folkethingets Tilbud med Hensyn dertil, idet det iøvrigt selvfølgelig vedstod sit tidligere Tilbud til Regjeringen om at være medvirkende til Udsø-

relsen af Foranstaltninger indenfor et Betsø af 30 Millioner Kr. og paa de angivne Betingelser. Nu hører jeg, at Flertallet, naar det skal bestemme Folkethingets tidligere Stilling med Hensyn til denne Sag, fillter sig paa Standpunktet den 31te Marts. Det er imidlertid, som allerede sagt af det ærede Medlem for Grenaa (Bønløkke), ikke rigtigt. Den Bestlutning, som her fattedes den 31te Marts, førte ikke til nogen Bevilling fra Rigsdagens Side til Ministeriet; det maa albeles udtrykkelig fastholdes, og det Tilbud, som den Gang fra Mindretallet i Fællesudvalget, det vil sige det daværende Flertal i dette Thing, blev gjort paa omtrent 1 Mill. Kr., angit væsentlig en Merbevilling til Pantserflibet „Helgoland“s Bygning paa 500,000 Kr. Det var altsaa et Spørgsmaal, der er erkjendt ikke at ligge ind under de nævnte 30 Mill., fordi det var bevilget allerede tidligere, nemlig i 1875—76, da vi sidst behandlede denne Sag. Det Øvrige var til Søforterne, som ogsaa jeg maa erkjende var sat hen som Noget, der kunde ligge udenfor den omhandlede Plan og bevilges paa de aarlige Finantslove. Det var væsentlig det, der den Gang blev tilbudt fra Fællesudvalgets Mindretals Side og forelaa her til Afstemning den 31te Marts. Men med hvilken Forudsætning havde man gjort dette Tilbud paa 2 Punkter, af hvilke det var tvivlsomt om det ene, men utvivlsomt, at det andet laa uden for Forsvarsplansen? Under den Forudsætning, som det ærede Medlem, der nys talte (Bønløkke), nævnte, at vi da havde faaet det Lovforslag, som vi afstemte den 31te Marts, til gjældende Finantslov. Under den Forudsætning var det, at vi stemte over disse Indstillinger fra Finantsudvalgets Side, og hvad blev der sagt? Der blev sagt, at Folkethinget paa andre Punkter af dette Budget skulde fastholde en selvstændig Stilling lige over for det Ministerium, der under hele Samlingen i Fjor var optraadt mod Folkethinget paa den Maade, Forhandlingerne og Afstemningen vise. Det var paa den Betingelse, at man var villig til at gaa ind paa dette. Betingelsen flyder Flertallet nu til Side i dets Motivering, og i Henvisningen til 31te Marts glemmer det hele Stillingen og Betingelsen, under hvilken vi have kunnet byde den Million Kr. og maaftte en Mill. til, idet vi da havde hævdet Folkethingets selvstændige, berettigede Stilling med Hensyn til Finantslovens Behandling. Man kan saa meget mindre gaa ud fra Afstemningen den 31te Marts, som det jo er vitterligt for Alle, i alt Fald for Alle af det daværende Flertal, at dersom man ikke havde endt Forhandlingerne her, førend Landstinget havde afstemt over Finantsloven, men havde optaget en Forhandling, saa at man først, efter at Landstinget havde vedtaget sit, var kommen til Afstemning her, vilde intet af disse Forslag, som var blevet stillede af Fællesudvalgets Mindretal, være blevet vedtaget. Naar man derfor historisk og